

„Beh pre a za život...“

Suspírium: „Keď sa najedli, opýtal sa Ježiš Šimona Petra: „Šimon, syn Jána, miluješ ma väčšmi ako títo?“ Odpovedal mu: „Áno, Pane, ty vieš, že Ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje baránky!“ (Jn 21,15) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 201.: „,Vo veľkonočné sviatky,...“

Pozdrav: „Hospodin je moje svetlo a moja spása. Koho sa mám báť? Hospodin je útočisko môjho života. Pred kým sa mám triasť?“ (Ž 27,1-2) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Knihe Skutkov apoštolov v 13. kapitole v tridsiatom prvom až v tridsiatom treťom verši takto: „Lenže Boh ho vzkriesil z mŕtvych a on sa viacero dní zjavoval tým, ktorí prišli spolu s ním z Galiley do Jeruzalema. Oni sú teraz jeho svedkami pred ľuďmi. My vám zvestujeme, že prisľúbenie, ktoré dostali naši otcovia, Boh splnil nám, ich deťom, keď vzkriesil Ježiša,...“ (Sk 13,31-33) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 413 1-3.verše: „Chváľ Boha vzdávaj česť,...“

Vzdych: „...vyvoleným, ktorých Boh Otec vopred poznal a Duchom posvätil, aby sa poslušne odovzdali Ježišovi Kristovi a boli pokropení jeho krvou: Milosť a pokoj v hojnosti!“ (IPt 1,1b-2) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Jána 20. kapitola 1-10. verše: „*V prvý deň po sobote, včasráno, keď bola ešte tma, prišla k hrobu Mária Magdaléna a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učeníkovi, ktorého mal Ježiš rád, a povedala im: „Vzali Pána z hrobu a nevieme, kam ho položili.“ Peter a ten druhý učeník šli k hrobu. Bežali obaja spolu, ibaže druhý učeník bežal rýchlejšie ako Peter, takže prišiel k hrobu prvý. Keď sa nahol, videl tam ležať plachty, ale dnu nevošiel. Vzápätí za ním prišiel aj Šimon Peter, vošiel do hrobu a videl ležať plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Tá však nebola medzi plachtami, ale zvinutá osobitne na inom mieste. Vtedy vošiel aj ten druhý učeník, ktorý prišiel k hrobu prvý. Videl a uveril. Ešte totiž nerozumeli Písmu, že má vstať z mŕtvych.¹⁰Potom sa učeníci vrátili domov.“*

Modlitba: Pane, živý Bože náš, v tichu Veľkonočného rána prichádzame teraz k Tebe. V našich srdciach je nepokoj a beh: naše otázky, obavy a neistoty. Ako kedysi učeníci, aj my Ťa hľadáme. Hľadáme odpoveď, hľadáme nádej, hľadáme život, ktorý môžeš dať len Ty. Prosíme Ťa, otvor teraz naše oči i naše srdcia, aby sme Tvoje slovo nielen počuli, ale mu aj porozumeli mocou Tvojho Svätého Ducha. Daj, aby sme nevideli iba neprítomnosť, ale aby sme rozpoznavali Tvoju

požehnávajúcu prítomnosť. Veď nás k prázdnemu hrobu a daruj nám radosť živej viery. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 414: „Kristovi sláva, ktorý z mŕtvych vstal!“

Vzdych: „Veď kto je Boh okrem Hospodina? Kto je Skala, ak nie náš Boh? Boh, ktorý ma opásal silou a vedie ma cestou dokonalosti,... “ (Ž 18,32b) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 20. kapitola 4. verš: „*Bežali obaja spolu, ibaže druhý učeník bežal rýchlejšie ako Peter, takže prišiel k hrobu prvý.*“

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi! Dvaja učenici, Peter a Ján, nebežia tak ako divný Janko v diele Janka Kráľa. Bežia dvaja a na základe výpovede Márie Magdalény sa iste veľmi boja toho, čo uvidia. Pred nimi je pohľad na nepochopiteľné. Nemajú už istotu v ničom. Svedectvo Márie Magdalény je tým, čo vyvolá tento beh učeníkov: „*Vzali Pána z hrobu a nevieme, kam ho položili.*“ Je sviatok Veľkej noci. Aj my bežíme. Prebehneme popri mnohých veciach. Dobiehame všetko. A na Veľkonočné ráno počujeme o behu. Dvaja učenici bežia k prázdnemu hrobu. Neutekajú len ich nohy, ale aj ich srdcia: s bázňou, neistotou a otázkami. Vydávajú sa na cestu na základe Máriiných slov: „Vzali Pána.“ A v tejto vete je obsiahnutá všetka ľudská pochybnosť: ak tam Ježiš nie je, kde je? Ak je jeho miesto prázdne, čo nám zostalo? Tento beh je aj naším behom pre a za život. Bežíme za odpoveďami, bežíme k nevysvetliteľnému. Niekedy prebehneme popri podstate, inokedy zúfalo utekáme, aby sme konečne videli, porozumeli a získali istotu. Sme my tými, ktorí dobiehajú na Veľkú noc? Sme nositeľmi radostnej zvesti, alebo tými pochybujúcimi, ktorí potrebujú všetko vidieť, tými ustarostenými, ktorí sa musia všetkého dotknúť? Tými, ktorí stratili istotu a chcú sa všetkého dotýkať?

Peter je ten prvý, ktorý zaprel Ježiša. V očiach Jána zostáva prvým, pretože v čase nevernosti zakúsil vernosť. Peter bol prvý. Ukazuje pravú tvár učeníkov. Neprikrášľuje, nevymazáva, nevyčíta. A ten druhý učeník, ktorého Ježiš miloval. Ten druhý. Nebývajú na jednom mieste. Tento učeník bol Ježišovým priateľom.

Priateľ. S Ježišom ho spájalo priateľstvo. Žili vo vzájomnej láske. Milovať jeden druhého. Kto miluje Ježiša, môže sa stretnúť so Vzkrieseným a verí v Neho, lebo prešiel zo smrti do života (1Jn 3,14). Aj Lazár bol Ježišovým priateľom a vstal z mŕtvych. Veľkonočná viera sa začína tam, kde sa znovu odvolávame na toto priateľstvo. Priateľstvo. Bratstvo. Kde sa uzatvára pravé priateľstvo? Kde vzniká najplnšie spoločenstvo? Ján stál pod krížom. A teraz beží k prázdnemu hrobu. Priateľstvo s Ježišom sa obnovuje. V dare viery. V okamihu videnia.

Prázdny hrob je prvým veľkým dôkazom. Podľa Márie Magdalény Ježiša vzali, premiestnili jeho telo. Ježiš nie je tam, kde by mal byť. Nie je na svojom mieste. Jeho miesto je prázdne. Kde je miesto Ježiša v tento sviatok? V hrobe? V rukách nepriateľa, ako tvrdí Mária? Pre každého je to tajomstvo – pre nepriateľa i priateľa: kde je Ježiš na tento sviatok? Kde je Ježiš? – to je najväčšia otázka, na ktorú si musíme túto Veľkú noc odpovedať. Pochopiť to môže len ten, kto pozná Božiu moc a nosí vo svojom srdci slová života. Pochopiť to môže len ten, kto beží za a pre život, a nie pre smrť.

Na túto správu bežia. Je to užitočný beh, nie hanebný, lebo bežia za život, a to vlastný. Koniec tohto behu je víťazný veniec – nebežali nadarmo, smerujú k viere, ktorá vyrastá z presvedčenia, a tento beh sa môže stať vyznaním viery založeným na Ježišových slovách. Bežia spolu. Ale druhý učeník je rýchlejší. Nemáme rovnaké nohy ani rovnaké srdcia. Každý prichádza k prázdnemu hrobu inak. A to nie je hanba. Niektorí majú rýchle nohy, iní kráča pomaly. Ale ide, kráča, beží. Každý učeník musí dôjsť v tento Veľkonočný sviatok tam, kde sa jeho viera posilní a jeho videnie naplní. Tí dvaja učeníci sú rozdielni. Apoštol Peter je ten, ktorý zaprel Ježiša. A predsa je to on, kto ako prvý vstupuje do hrobu. Je obrazom padlého, ale hľadajúceho človeka. To je realita učeníka: pád a predsa návrat. Ten druhý učeník je „ten, ktorého Ježiš miloval“. Človek lásky. On nielen vidí, ale aj verí. Nie preto, že všetkému rozumie, ale preto, že jeho srdce je otvorené. Dvaja

bežia – obaja sú na ceste. Lebo nemáme rovnaké tempo ani rovnakú vieru. Nieкто prichádza skôr, iný neskôr. Ale všetci musíme dôjsť k prázdnemu hrobu.

Čo vidia? A čo tam nachádzajú? Nie Ježiša. Len plachty. Len znaky smrti. Všetko, čo patrí smrti, tam zostalo – ale On tam nie je. Hrob prijal nástroje smrti, ale nemohol udržať Život. Bratia a sestry, toto je tajomstvo Veľkej noci: prázdny hrob sám osebe je ešte desivý. Neprítomnosť bolí. Hneď nerozumieme, čo sa stalo. Ale kto sa tam zastaví, kto sa pozrie, kto neutečie – tomu sa môžu otvoriť oči.

Ježiš tam nie je, ale plachty áno. To, do čoho bolo jeho telo zavinuté, tam zostalo, ale jeho telo chýba. Šatka, ktorá zakrývala jeho hlavu, je na inom mieste. Nástroje ukazujúce na smrť tam zostali, ale Život vstal z mŕtvych. Všetko, čo niesol mŕtvy Ježiš, zostalo v hrobe. Všetko tam zostalo – ale Ježiš nie. Sláva Pánovi! Aleluja!

Drahý brat, drahá sestra! Kde dnes stojíš ty: mimo hrobu, alebo si sa už pozrel dnu? Hrob prijíma všetko, čo poukazuje na smrť, ale Ježiša nemôže zadržať pred jeho učeníkmi. Ježiša nemôžeme uzavrieť do hrobu, lebo Kristus je život. Je to desivý, mrazivý pohľad. V tom čase takéto zásahy robili iba zlodeji a vykrádači hrobov. Prázdny hrob sám osebe ešte nie je riešením, ale nazrieť doň je desivé. Učeníci kedysi boli s Ježišom v Betánii a počuli z jeho úst slovo, ktoré volá k životu: „Lazár, poď von!“ – to bolo iné. Videli vychádzať mŕtveho. A tu čo vidia? Prostriedky smrti Ježiša. Vidia tam Kristovo telo? Vidia Spasiteľa? Čo vidia naše oči? Nástroje smrti. Koho vidia naše oči? Nikoho. Ešte nevidia Ježiša. Len putá smrti. Len to, čo zakrývalo Ježiša pred ich očami. A predsa... je tu videnie. Je tu viera. Ježiša nikto neukradol. Ježiš, ktorý je vlastníkom pokladov lásky a vernosti, žije. Milovaný učeník zrazu vidí srdcom. Láska je základom viery a z nej pramení život. Z Máriinho náreku, z behu dvoch učeníkov, z pohľadu do hrobu sa rodí viera. Táto viera nie je slepá, ale čistá. Oči sa otvárajú. Jánove oči sa otvorili.

Milovaný učeník videl a uveril. Nevidel všetko. Nerozumel všetkému. Ale uveril. Pretože láska otvorila jeho oči. A to je otázka pre nás dnes: čo vidíme my? Len neprítomnosť? Len otázky? Len stopy smrti? Alebo si všimneme aj to, že Ježiš nie

je v hrobe – lebo žije? Veľká noc nás pozýva, aby sme sa aj my vydali na cestu, bežali, hľadali. A keď prídeme, aby sme sa nepozerali len očami, ale aj srdcom. Lebo viera sa rodí tam, kde láska začína vidieť. Amen.

Modlitba: Vzkriesený Pane náš, Ježiš Kristus, ďakujeme Ti, že si nás oslovil. Ďakujeme Ti, že aj v našich neistotách nám ukazuješ cestu a uprostred našich obáv nám dávaš nádej. Ďakujeme za poslanstvo prázdneho hrobu: že smrť nezvífazila a že Ty skutočne žiješ. Pane, osobitne Ti teraz prinášame tých, pre ktorých Veľká noc nie je radosťou, ale tichom a bremenom: zarmútených, ktorých srdce tlačí bolesť, osamelých, ktorí prežívajú tieto dni v samote, chorých, ktorí nesú slabosť svojho tela, a smútiacich, ktorým chýba niekto, koho milovali. Buď im zvlášť nablízku, poteš ich svojou živou prítomnosťou a zažni svetlo tam, kde je teraz tma. Daj, aby aj pre nich bol prázdny hrob nádejou a aby si radosť zo vzkriesenia pomaly a ticho našla cestu aj do ich srdc. Nauč nás vidieť ako milovaný učeník: s otvoreným srdcom a živou vierou. Daj, aby sme Ťa nielen hľadali, ale aj našli a aby sme sa Ťa pevne pridržali. Sprevádzaj nás na ceste nášho života, aby náš beh nebol márnym, ale aby viedol k Tebe, k plnosti života. Požehnaj nás, aby sme aj my mohli byť nositeľmi radostnej zvesti o vzkriesení naveky. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Hospodin potešil svoj ľud, zľutoval sa nad svojimi poníženými.“ (Iz 49,13)

Požehnanie: „Som totiž presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“ (R 8,38-39) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 413. 4-5. verše: „Viem, že telo zmeravené bude zase...“